



Datum van inontvangstneming : 04/03/2026

Zaak C-871/25**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

30 december 2025

Verwijzende rechter:

Győri Ítéltábla (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 december 2025

Verzoekende partij, verweerster in eerste aanleg:

Greif Hungary Hordógyártó és Forgalmazó Kft.

Verwerende partij, verzoekster in eerste aanleg:

ISD DUNAFERR Dunai Vasmű Zrt. „in liquidatie”

Győri ítéltábla (rechter in tweede aanleg Győr)

[OMISSIS]

Verzoekster:ISD DUNAFERR Dunai Vasmű Zártkörűen
Működő Részvénytársaság „in liquidatie”
([OMISSIS] Dunaújváros [OMISSIS])

[OMISSIS]

VerweersterGreif Hungary Hordógyártó és Forgalmazó
Korlátolt Felelősségű Társaság
([OMISSIS] Almásfüzitő [OMISSIS])

[OMISSIS]

Voorwerp van het geding

betaling van de koopprijs

**Naam van de rechter in
eerste aanleg [OMISSIS]:**

Tatabányai Törvényszék

**Partij die beroep instelt
[OMISSIS]:**

Verweerster [OMISSIS]

Beschikking

De verwijzende rechter verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

- 1.) Moeten artikel 2, leden 1 en 2, en artikel 11, lid 2, van verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, gelet op artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) en rekening houdend met het advies van de Commissie van 19 juni 2020 betreffende artikel 2 van verordening nr. 269/2014 en met het advies van de Commissie van 8 juni 2021 betreffende artikel 2, lid 2, van diezelfde verordening, aldus worden uitgelegd dat een entiteit die wordt geassocieerd met een entiteit die in bijlage I bij die verordening is opgenomen en waarop sancties van toepassing zijn, voldoet aan de krachtens artikel 11, lid 2, op haar rustende bewijsverplichting wanneer zij aantoonbaar is dat zij het voorwerp is van een insolventieprocedure naar nationaal recht waarin een curator is aangesteld die verplicht is op te treden teneinde de schuldvorderingen te voldoen, en dat het totaalbedrag van de schuldvorderingen die tegen de schuldplichtige entiteit zijn ingediend hoger is dan de activa van laatstgenoemde die in het kader van de insolventieprocedure in aanmerking kunnen worden genomen, terwijl er in die procedure geen schuldvordering is ingesteld door personen of entiteiten die in bijlage 1 bij die verordening zijn opgenomen?
- 2.) Moet artikel 10, lid 1, van verordening nr. 269/2014, gelet op artikel 17 van het Handvest en punt 37 van het document van de Raad betreffende de beste praktijken van de EU voor de doeltreffende implementatie van beperkende maatregelen (hierna: „beste praktijken van de Unie”), aldus worden uitgelegd dat een entiteit die te goeder trouw weigert om tegoeden beschikbaar te stellen, in de overtuiging dat die handelwijze in overeenstemming is met de aangehaalde verordening, niet kan worden verplicht tot betaling van vertragingsrente over de geldelijke prestatie zolang de goede trouw voortduurt, ook al is de vertragingsrente naar nationaal recht het objectieve rechtsgevolg van de niet-nakoming van de overeenkomst (vertraging bij de betaling)?
- 3.) Moeten artikel 10, lid 1, en artikel 11, leden 2 en 3, van verordening nr. 269/2014, gelet op het voorgaande aldus worden uitgelegd dat wanneer in een overeenkomstig artikel 11, lid 3, ingeleide gerechtelijke procedure als gevolg van de in lid 2 van dat artikel bedoelde bewijsvoering de vraag kan worden beantwoord of de tot

betaling gehouden persoon ten onrechte heeft geweigerd de tegoeden beschikbaar te stellen, de goede trouw blijft bestaan tot aan de beslissing van de rechter of tot een ander tijdstip, met dien verstande dat tot dit tijdstip zijn aansprakelijkheid niet kan worden vastgesteld en hij derhalve evenmin verplicht kan worden om verdragingsrente te betalen?

[OMISSIS] [elementen van nationaal procesrecht]

Motivering

1 Feiten, procesverloop

- 2 De enige aandeelhouder van verzoekster is de in Republiek Cyprus ingeschreven vennootschap STEELHOLD Limited, waarvan de enige aandeelhouder de in Oekraïne ingeschreven Korporacija “Industrialna Szpilka Donbaszu” (hierna: „IUD Donbas”) is, tegen wie sinds 30 maart 2021 een insolventieprocedure loopt. De rechter in tweede aanleg Oost-Oekraïne heeft bij beslissing van 3 oktober 2022 curator [AB] aangesteld als bestuurder en financieel beheerder van IUD Donbas. Volgens de gegevens van het gecentraliseerde handelsregister van Oekraïne zijn de aandeelhouders van IUD Donbas drie, in de Republiek Cyprus ingeschreven vennootschappen, en zijn haar werkelijke eigenaren [CD] en [EF].
- 3 In 2022 (voordat de liquidatie is gelast) zijn tussen verzoekster als verkoper en verweerster als koper op basis van individuele bestellingen verschillende leveringsovereenkomsten gesloten, waarin partijen een jaarlijkse verdragingsrente van 12 % zijn overeengekomen. Verzoekster heeft alle overeenkomsten uitgevoerd en de facturen opgesteld, maar verweerster heeft deze niet betaald. Ook andere vennootschappen die tot dezelfde groep als verweerster behoren, en die in verschillende lidstaten van de Europese Unie zijn geregistreerd, hebben soortgelijke overeenkomsten gesloten.
- 4 Vnesheconombank (hierna: „VEB Bank”) is op 23 februari 2022 geplaatst op de sanctielijst van verordening nr. 269/2014 (Bijlage I, „Entiteiten”, punt 55).
- 5 Op 28 april 2022 heeft BNP Paribas bank een overmaking door Greif Poland, die lid is van hetzelfde concern als verzoekster, geblokkeerd op grond dat VEB Bank, de beheermaatschappij van verzoekster, een entiteit is waaraan krachtens verordening nr. 269/2014 een sanctie is opgelegd. Deze bank heeft ook overmakingen van andere vennootschappen aan verzoekster geblokkeerd. Verweerster heeft in de zomer van 2022 verzoekster in verschillende brieven meegedeeld dat zij, gelet op het voorgaande, geen betalingen aan verzoekster kon verrichten. Andere financiële instellingen zijn niet tot bevrozing van de aan verzoekster overgemaakte tegoeden overgegaan.
- 6 In opdracht van het concern waartoe verweerster behoort heeft PricewaterhouseCoopers (hierna: „PwC”) op 14 oktober 2022 een rapport opgesteld. Volgens dit rapport is de aandeelhoudersstructuur van verzoekster

weliswaar uiterst complex en kunnen de daadwerkelijke meerderheidsaandeelhouders van IUD Donbas niet worden geïdentificeerd, maar de tijdens het onderzoek gevonden indirecte bewijzen (openbare databanken, gerechtelijke stukken en persberichten) erop wijzen dat de meerderheidsaandeelhouder van IUD Donbas, en derhalve indirect van verzoekster, VEB Bank is.

- 7 De liquidatie van verzoekster is bekendgemaakt op 14 december 2022.
- 8 Het totaalbedrag van de in de liquidatieprocedure van verzoekster geregistreerde vorderingen wordt geraamd op 700 000 000 000 HUF, terwijl haar vermogen 168 501 618 000 HUF bedraagt (volgens de verklaring van de curator op 11 oktober 2023 en de verklaring van verzoekster op 12 november 2025 betreffende de vorderingen). De schuldeisers van VEB Bank hebben geen vorderingen ingesteld.
- 9 Verzoekster verzocht de rechter om verweerster te verplichten tot betaling van 3 060 713,36 EUR, vermeerderd met 12 % verdragingsrente per jaar, over verschillende bedragen vanaf 1 mei 2022 en 10 augustus 2022 tot de dag van betaling. Zij verzocht voorts verweerster te veroordelen in de kosten van de procedure. Zij voerde aan dat zij de leveringsovereenkomsten had uitgevoerd, maar dat verweerster de geldelijke tegenprestatie niet had betaald. Zij heeft erop gewezen dat verweerster ook de in de overeenkomsten vastgelegde verdragingsrente diende te betalen. Verzoekster betwistte dat VEB Bank haar indirecte eigenaar is, en betoogde dat, zelfs indien daarvan zou blijken, het overduidelijk is dat VEB Bank niet over het vermogen zou kunnen beschikken, gelet op het totaalbedrag van de vorderingen van de schuldeisers die tegenover het actieve vermogen staat, en op de omstandigheid dat zij inmiddels al haar productiemiddelen en personeel kwijt is. Bovendien is IUD Donbas, haar directe eigenaar, in Oekraïne onderworpen aan een insolventieprocedure, en kan worden uitgesloten dat het Oekraïense recht de overdracht van vermogensbestanddelen van de vennootschap aan VEB Bank mogelijk maakt. Verzoekster was van mening dat uit punt 18 van de beste praktijken van de Unie volgt dat de voorwaarden voor plaatsing op de lijst niet langer van toepassing zijn wanneer de entiteit in liquidatie verkeert.
- 10 Verweerster heeft geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek en tot verwijzing van verzoekster in de kosten. Zij heeft de nakoming van de overeenkomst door verzoekster niet betwist, maar betoogde dat zij geen betaling aan verzoekster kon verrichten omdat VEB Bank, die de feitelijke zeggenschap over verzoekster heeft, een entiteit is waaraan sancties zijn opgelegd. Volgens verweerster staat het aan verzoekster om aan te tonen dat de aan haar verrichte betalingen niet indirect ten goede komen aan VEB Bank. Dit geldt ongeacht het feit dat verzoekster in liquidatie is, aangezien de liquidatie niet noodzakelijkerwijs leidt tot ontbinding van verzoekster zonder rechtsopvolger. Zij benadrukte dat zij overeenkomstig de bepalingen van verordening nr. 269/2014 met de nodige zorgvuldigheid en in eerlijke overtuiging had gehandeld.

- 11 De Tatabányai Törvényszék (rechter in eerste aanleg Tatabánya) heeft verweerster bij vonnis [OMISSIS] van 12 juni 2025 veroordeeld tot betaling aan verzoekster van 3 060 713,36 EUR, vermeerderd met een vertragingsrente van 12 procent per jaar vanaf de dag van de in het vonnis bepaalde uitvoeringstermijn tot de dag van betaling, alsmede 18 536 673 HUF proceskosten, binnen vijftien dagen nadat het vonnis onherroepelijk is geworden. De vordering tot betaling van vertragingsrente werd voor het overige afgewezen. Volgens de rechter in eerste aanleg had verzoekster, gelet op de gegevens van het Oekraïense handelsregister, met succes aangetoond dat VEB Bank niet haar indirecte eigenaar is. De rechter in eerste aanleg was het met verzoekster ook eens dat de omstandigheid dat zij zelf en IUD Donbas in liquidatie verkeren substantieel van invloed is op haar bevoegdheid om over haar vermogen te beschikken. Het kan praktisch worden uitgesloten dat de liquidatieprocedure anders eindigt dan met de opheffing van verzoekster zonder rechtsopvolger, bijgevolg staat de verordening er niet aan in de weg dat verweerster een betaling aan verzoekster verricht. Hij was echter van oordeel dat verweerster op goede gronden kon veronderstellen dat VEB Bank de indirecte eigenaar van verzoekster is en dat de te betalen middelen ter beschikking van de Russische financiële instelling zouden komen, zodat zij de betaling van de erkende vordering krachtens artikel 2, lid 2, van verordening nr. 269/2014 terecht had geweigerd totdat verzoekster overeenkomstig artikel 11, lid 3, had aangetoond dat de inning van de vordering niet in strijd is met de verordening, dat wil zeggen dat verweerster niet in gebreke kon zijn totdat verzoekster met succes bewijs had geleverd.
- 12 Beide partijen hebben hoger beroep tegen het vonnis in eerste aanleg ingesteld.
- 13 Verzoekster verzoekt om wijziging van het vonnis in eerste aanleg in die zin dat de verwijzende rechter verweerster veroordeelt tot betaling van vertragingsrente conform haar vordering. Aangezien verweerster in gebreke is gebleven, is het voor de verplichting om vertragingsrente te betalen als objectief rechtsgevolg van het verzuim niet relevant wat verweerster veronderstelt over haar eigendomsstructuur. Zij wees erop dat verweerster vrij was om de overmaking via een andere bank dan BNP Paribas te verrichten.
- 14 Verweerster verzoekt in haar beroepschrift wijziging van het vonnis in eerste aanleg en afwijzing van de gehele vordering van verzoekster. Volgens haar is verzoekster er niet in geslaagd aan te tonen dat VEB Bank niet haar indirecte eigenaar is, en sluit de tegen verzoekster en IUD Donbas ingeleide insolventieprocedure niet uit dat VEB Bank als gevolg van de nakoming aan verzoekster zou profiteren van het beschikbaar gestelde geldbedrag.
- 15 Beide partijen verzoeken in hun verweerschrift om bevestiging van het vonnis in eerste aanleg met betrekking tot het door de tegenpartij ingestelde hoger beroep. Verweerster voert aan dat de belemmering in de nakoming vertraging uitsluit en beroept zich op het geactualiseerde rapport van PwC van 4 november 2025, dat volgens haar bevestigt dat de omstandigheden en indirecte bewijzen nog steeds

aantonen dat verzoekster ook thans nog onder de zeggenschap en controle van VEB Bank staat.

16 De verwijzende rechter is de rechter bij wie partijen hoger beroep hebben ingesteld.

17 *Relevante bepalingen van het Unierecht en het nationale recht*

18 Verordening nr. 269/2014

19 Artikel 2, lid 1: Alle tegoeden en economische middelen die toebehoren aan, eigendom zijn, in het bezit zijn of onder zeggenschap staan van alle in bijlage I vermelde natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen, worden bevroren.

20 Artikel 2, lid 2: Er worden geen tegoeden of economische middelen, rechtstreeks of onrechtstreeks ter beschikking gesteld aan of ten behoeve van de in de lijst in bijlage I vermelde natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen.

21 Artikel 10, lid 1: De bevroering van tegoeden of economische middelen of de weigering om tegoeden of economische middelen beschikbaar te stellen, die plaatsvindt in het vertrouwen dat die maatregel in overeenstemming is met deze verordening, geeft geen aanleiding tot enigerlei aansprakelijkheid van de natuurlijke persoon of rechtspersoon of entiteit of het lichaam die die maatregel uitvoert, of van directeuren of werknemers daarvan, tenzij het bewijs wordt geleverd dat de tegoeden of economische middelen als gevolg van nalatigheid zijn bevroren of ingehouden.

22 Artikel 10, lid 2: Handelingen van natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten of lichamen geven geen aanleiding tot enigerlei aansprakelijkheid van de betrokkenen, indien zij niet wisten en geen gegronde reden hadden om te vermoeden dat hun handelingen een inbreuk zouden vormen op de bij deze verordening ingestelde maatregelen.

23 Artikel 11, lid 1: Vorderingen in verband met contracten of transacties aan de uitvoering waarvan, direct of indirect, geheel of gedeeltelijk, afbreuk is gedaan door de maatregelen die uit hoofde van onderhavige verordening zijn ingesteld, met inbegrip van vorderingen tot schadeloosstelling of soortgelijke vorderingen, zoals een vordering tot schuldvergelijking of een garantievordering, in het bijzonder een vordering tot verlenging of uitbetaling van een obligatie, garantie of contragarantie, met name een financiële garantie of contragarantie, ongeacht de vorm hiervan, worden niet toegewezen indien deze vorderingen worden ingesteld door:

a) in bijlage I opgenomen natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen;

- b) natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen die handelen voor rekening of ten behoeve van een van de onder a) bedoelde personen, entiteiten of lichamen.
- 24 Artikel 11, lid 2: In de procedure waartoe een vordering aanleiding geeft, wordt het bewijs dat de vordering niet op grond van lid 1 hoort te worden afgewezen, door de eisende natuurlijke persoon of rechtspersoon, entiteit of het eisende lichaam geleverd.
- 25 Artikel 11, lid 3: Dit artikel geldt onverminderd het recht van de in lid 1 bedoelde natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen op toetsing door de rechter van de rechtmatigheid van de niet-nakoming van contractuele verplichtingen in overeenstemming met onderhavige verordening.
- 26 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie**
- 27 Artikel 17 [Het recht op eigendom]: Eenieder heeft het recht de goederen die hij rechtmatig heeft verkregen, in eigendom te bezitten, te gebruiken, erover te beschikken en te vermaken. Niemand mag zijn eigendom worden ontnomen, behalve in het algemeen belang, in de gevallen en onder de voorwaarden waarin de wet voorziet en mits het verlies tijdig op billijke wijze wordt vergoed. Het gebruik van de goederen kan bij wet worden geregeld, voor zover het algemeen belang dit vereist.
- 28 Advies van de Commissie van 19 juni 2020 over artikel 2 van Verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad**
- 29 Het ter beschikking stellen van tegoeden of economische middelen aan een niet-aangewezen entiteit die eigendom is of onder zeggenschap staat van een aangewezen persoon, entiteit of lichaam wordt beschouwd als het indirect ter beschikking stellen aan deze laatste. Indien op basis van een passend zorgvuldig onderzoek eigendom of zeggenschap is vastgesteld, wordt het beschikbaar stellen van tegoeden of economische middelen aan niet aangewezen rechtspersonen of entiteiten die eigendom zijn of onder zeggenschap staan van een op de lijst geplaatste persoon of entiteit, in beginsel beschouwd als het indirect beschikbaar stellen van tegoeden of economische middelen aan deze laatste, tenzij per geval op basis van een risicoanalyse en rekening houdend met alle relevante omstandigheden redelijkerwijs kan worden vastgesteld dat de tegoeden of economische middelen in kwestie niet door of ten behoeve van die aangewezen persoon of entiteit zullen worden gebruikt.
- 30 Advies van de Commissie van 8 juni 2021 betreffende artikel 2, lid 2, van Verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad**
- 31 Het ter beschikking stellen van tegoeden of economische middelen aan een niet-aangewezen entiteit die eigendom is of onder zeggenschap staat van een aangewezen persoon, entiteit of lichaam, wordt beschouwd als het indirect ter beschikking stellen aan deze laatste. In overeenstemming hiermee “wordt, indien

op basis van een passend zorgvuldig onderzoek eigendom of zeggenschap is vastgesteld, het beschikbaar stellen van tegoeden of economische middelen aan niet-aangewezen rechtspersonen of entiteiten die eigendom zijn of onder zeggenschap staan van een op de lijst geplaatste persoon of entiteit, in beginsel beschouwd als het indirect beschikbaar stellen tegoeden of economische middelen aan deze laatste, tenzij per geval op basis van een risicoanalyse en rekening houdend met alle relevante omstandigheden redelijkerwijs kan worden vastgesteld dat de tegoeden of economische middelen in kwestie niet door of ten behoeve van die aangewezen persoon of entiteit zullen worden gebruikt”.

32 Raad van de Europese Unie: beste praktijken van de EU voor de doeltreffende implementatie van beperkende maatregelen

33 18. Ter wille van de geloofwaardigheid en de redelijkheid van de beperkende maatregelen moet het verwijderen van personen en entiteiten uit de lijst volgens een transparante en doeltreffende procedure geschieden. Een dergelijke procedure zou ook de kwaliteit van de beslissingen over plaatsing op de lijst ten goede kunnen komen. De mogelijkheid tot verwijdering zou in verschillende gevallen nodig kunnen zijn, bijvoorbeeld als bewezen is dat een persoon of entiteit verkeerdelijk op de lijst is geplaatst, als de situatie ingrijpend is gewijzigd, er nieuw bewijsmateriaal is opgedoken, een op de lijst geplaatste persoon is overleden of een op de lijst geplaatste entiteit is opgeheven. In ieder geval is verwijdering wenselijk wanneer niet meer aan de criteria voor handhaving op de lijst is voldaan.

34 37. De persoon of entiteit die een bevrozing toepast en daarbij handelt zonder nalatigheid en in de eerlijke overtuiging dat de maatregel in overeenstemming is met een toepasselijke verordening, is niet aansprakelijk jegens de getroffen persoon of entiteit. Acties van personen en entiteiten kunnen geen aanleiding geven tot aansprakelijkheid, indien die personen of entiteiten niet wisten of geen gegronde reden hadden om te vermoeden dat deze een inbreuk op beperkende maatregelen zouden zijn. Daartoe is in de meeste toepasselijke verordeningen een niet-aansprakelijkheidsclausule opgenomen en is in deel III G van de richtsnoeren een standaardformulering opgesteld.

35 62. Het bepalende criterium bij de vaststelling of een andere persoon of entiteit eigenaar is van een rechtspersoon of entiteit, is het in het bezit zijn van 50 % of meer van de eigendomsrechten van een entiteit, of daarin een meerderheidsbelang hebben. Indien aan dit criterium is voldaan, wordt een andere persoon of entiteit geacht eigenaar van de rechtspersoon of entiteit te zijn.

36 63. De bepalende criteria bij de vaststelling of een persoon of entiteit onder de zeggenschap staat van een andere persoon of entiteit, alleen of krachtens een overeenkomst met een andere aandeelhouder of derde partij, kunnen onder meer omvatten:

- (a) het recht hebben of de bevoegdheid uitoefenen om een meerderheid van de leden van het toezichthoudend, leidinggevend of bestuursorgaan van een dergelijke rechtspersoon of entiteit aan te stellen of te ontslaan;
 - (b) het aangesteld hebben, enkel als gevolg van de uitoefening van zijn stemrechten, van een meerderheid van de leden van het toezichthoudend, leidinggevend of bestuursorgaan van een rechtspersoon of entiteit die gedurende het lopende en voorgaande begrotingsjaar in functie waren;
 - (c) het, ingevolge een overeenkomst met andere aandeelhouders in of leden van een rechtspersoon of entiteit, alléén zeggenschap hebben over een meerderheid van de aandeelhouders- of ledenstemrechten in die rechtspersoon of entiteit;
 - (d) het bezit van het recht tot het uitoefenen van een overheersende invloed op een rechtspersoon of entiteit ingevolge een met die rechtspersoon of entiteit aangegane overeenkomst of een bepaling in het memorandum of de akte van oprichting, wanneer het recht dat die rechtspersoon of entiteit beheerst een dergelijke overeenkomst of bepaling toestaat;
 - (e) het hebben van de bevoegdheid tot het uitoefenen van het recht om een overheersende invloed als bedoeld in punt d) uit te oefenen zonder de houder van dat recht te zijn;
 - (f) het hebben van het recht om alle of een deel van de activa van een rechtspersoon of entiteit te gebruiken;
 - (g) het op geconsolideerde basis beheren van een rechtspersoon of entiteit, gepaard gaande met het publiceren van geconsolideerde jaarrekeningen;
 - (h) het gezamenlijk en hoofdelijk delen van de financiële verplichtingen van een rechtspersoon of entiteit, of het garanderen van deze verplichtingen.
- 37 64. Indien aan een van deze criteria is voldaan, wordt de rechtspersoon of entiteit geacht onder de zeggenschap te staan van een andere persoon of entiteit, tenzij per geval het tegendeel kan worden bewezen.
- 38 65. Het vervullen van de bovengenoemde criteria van eigendom of zeggenschap kan per geval worden weerlegd.
- 39 66. Indien de eigendom of zeggenschap overeenkomstig de bovenvermelde criteria is vastgesteld, wordt het ter beschikking stellen van tegoeden of andere economische middelen aan een niet op een lijst geplaatste rechtspersoon of entiteit die in het bezit is of onder zeggenschap staat van een wel op een lijst geplaatste persoon of entiteit, in beginsel beschouwd als het onrechtstreeks ter beschikking stellen van tegoeden of economische middelen aan een op een lijst geplaatste persoon of entiteit, tenzij per geval redelijkerwijs kan worden vastgesteld op basis van een risicogerichte aanpak, rekening houdend met alle ter zake doende omstandigheden, waaronder de onderstaande criteria, dat de tegoeden of

economische middelen in kwestie niet zullen worden gebruikt door noch ten gunste van de bewuste op een lijst geplaatste persoon of entiteit. Er dient onder meer rekening te worden gehouden met de volgende criteria:

(a) de datum waarop de contractuele verhouding tussen de betrokken entiteiten is aangegaan en de aard van de verhouding (bijv. koop-, verkoop- of distributieovereenkomst);

(b) het belang van de sector waarin de niet op een lijst geplaatste entiteit actief is voor de op een lijst geplaatste entiteit;

(c) de kenmerken van de ter beschikking gestelde tegoeden of economische middelen, waaronder het potentiële praktische gebruik ervan door, en de mate waarin zij gemakkelijk kunnen worden overgedragen aan, de op een lijst geplaatste entiteit.

40 **A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény** (wet V van 2013 inzake het burgerlijk wetboek)

§ 6:34: De dienst moet worden verricht in overeenstemming met het voorwerp van de verbintenis.

§ 6:42, lid 1: Een geldvordering wordt voldaan door overdracht van de eigendom van de geldsom aan de rechthebbende of door een storting of overmaking naar de betaalrekening van de rechthebbende.

§ 6:153: De schuldenaar is in verzuim wanneer de dienst op de vervaldatum niet is verricht.

§ 6:215, lid 1: Krachtens de koopovereenkomst is de verkoper verplicht om de eigendom van het goed over te dragen en is de koper verplicht om de koopprijs te betalen en het goed in ontvangst te nemen.

41 **A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény** (Wet nr. XLIX van 1991 betreffende faillissements- en liquidatieprocedures; hierna: „faillissementswet”)

§ 1, lid 1: Deze wet regelt de faillissements- en liquidatieprocedure.

§ 2, lid 3: De liquidatieprocedure is een procedure die tot doel heeft ervoor te zorgen dat de schuldeisers bij de ontbinding van de insolvente schuldenaar zonder rechtsopvolger op de bij wet bepaalde wijze worden voldaan.

§ 34, lid 2: Vanaf de begindatum van de liquidatie is de curator bij uitsluiting bevoegd tot het verrichten van rechtshandelingen betreffende de activa van de economische entiteit.

§ 48, lid 1: De curator int de vorderingen van de schuldenaar op de vervaldag ervan, maakt zijn rechten geldend en verkoopt zijn activa.

42 *Motivering van de prejudiciële verwijzing*

- 43 De verwijzende rechter merkt allereerst op dat het verzoek om een prejudiciële beslissing is ingegeven door het feit dat het in casu twijfelachtig is en betwist wordt dat verzoekster met succes heeft aangetoond dat VEB Bank niet haar indirecte eigenaar is.
- 44 De verwijzende rechter verwijst naar het verzoek om een prejudiciële beslissing van 20 november 2024 dat Svea hovrätt (Zweden) in de zaak NV Reibel tegen JSC VO Stankoimport, C-802/24, heeft ingeleid bij het Hof, waarin deze rechter twijfels heeft geuit over het bestaan van rechtstreekse civielrechtelijke werking tussen de overeenkomstsluitende partijen van verordening (EU) nr. 833/2014 van de Raad van 31 juli 2014 betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van de acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren. Artikel 11 van die verordening is geformuleerd in bewoordingen die in wezen identiek zijn aan die van artikel 11 van de in casu toepasselijke verordening. Tegelijkertijd kan op basis van de rechtspraak van het Hof worden geconcludeerd dat de voorrang van het Unierecht leidt tot de feitelijke opschorting van elke contractuele verplichting die onverenigbaar is met de sanctieregeling zolang die sanctieregeling van kracht is (zie het arrest van het Hof in zaak C-168/17, punt 74 (EU:C:2019:36) en de conclusie van advocaat-generaal Rimvydas Norkus in de zaak Ciekuri-Shishki, C-480/24, punt 68 (U:C:2025:672)).
- 45 In de onderhavige zaak kan evenwel van belang zijn dat het in de praktijk uiterst onwaarschijnlijk lijkt dat in de tegen verzoekster ingeleide liquidatieprocedure, gelet op de aangehaalde bepalingen van de faillissementswet, vermogensbestanddelen kunnen blijven bestaan die ter beschikking van VEB Bank kunnen worden gesteld. Het bedrag van alle erkende schuldvorderingen is ongeveer vier keer zo hoog als de activa van de vennootschap, zodat, indien verzoekster er niet in zou slagen haar (naar Hongaars burgerlijk recht overigens niet betwiste) vordering te gelde te maken, dat in werkelijkheid niet zou leiden tot het sanctioneren van VEB Bank, maar tot de vermindering van de middelen waaruit de vorderingen van de schuldeisers kunnen worden voldaan, dat wil zeggen dat zij hun vorderingen in mindere mate zouden kunnen voldoen. Mede gelet op het feit dat het eigendomsrecht wordt beschermd door artikel 17 van het Handvest, en de bevrozing van tegoeden een beperking van het eigendomsrecht van de schuldeisers lijkt te vormen, acht de verwijzende rechter het wenselijk om antwoord te verkrijgen op de vraag of verzoekster in deze omstandigheden kan worden geacht te hebben voldaan aan de bewijsverplichting van artikel 11, lid 2, van verordening nr. 269/2014 [eerste vraag].
- 46 Voor de verwijzende rechter is de uitlegging van artikel 10, lid 1, van verordening nr. 269/2014, in samenhang met artikel 11, leden 2 en 3, evenmin duidelijk. Ten eerste kan men zich afvragen hoe lang moet worden uitgegaan van de eerlijke

overtuiging van een entiteit dat de weigering om de tegoeden beschikbaar te stellen in overeenstemming is met verordening nr. 269/2014. Dit kan het geval zijn tot het tijdstip waarop zij heeft vernomen dat het totaalbedrag van de in het kader van de liquidatieprocedure geregistreerde vorderingen aanzienlijk hoger is dan de activa van de vennootschap en dat redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat de procedure zal worden beëindigd met het voortbestaan van de vennootschap, of, zoals in het vonnis in eerste aanleg is uiteengezet, tot het tijdstip van de definitieve beslissing van de rechter. Daarnaast verwijst de verwijzende rechter ook in dit verband naar de punten 39 tot en met 44 van het verzoek om een prejudiciële beslissing van Svea hovrätt (Zweden) dat bij het Hof onder nummer C-802/24 aanhangig is, en benadrukt hij ten slotte dat de vrijstelling van verweerster van de betaling van vertragingsrente uiteindelijk zeer waarschijnlijk zal leiden tot de vermindering van de middelen waaruit de vorderingen van de schuldeisers kunnen worden voldaan. De hier geuite twijfels rechtvaardigen de tweede en de derde vraag van het verzoek.

Győr, 11 december 2025

[OMISSIS] [ondertekeningen]